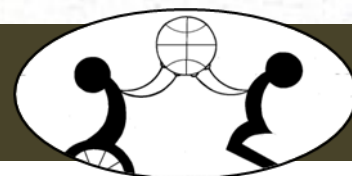

Infolisty Zrnka

SVĚT KOLEM NÁS A NÁŠ UVNITŘ SVĚTA

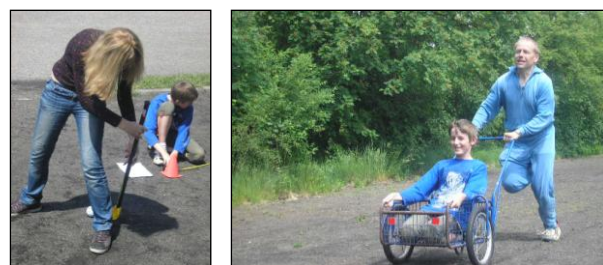

Orelská jednota Semily

Letošní rok začali orlové účastí na tříkrálové sbírce, jejíž výnos letos činil v Semilech 20 418,-Kč, pak již následovaly sportovní akce. Tradičně se jednalo o turnaj v kužlkách, který se konal 26. 2. 2011 v Novém Boru. Zúčastnilo se ho 5 družstev, které se snažily získat postup do celostátního finále. Proběhl i turnaj jednotlivců, kde byl v mužích nejlepší Jaroslav Štimpl z Okrouhlé a ze žen Monika Asaadová z Ústí nad Labem. Naše jednota měla největší úspěchy v kategorii žáků a žákyň, kde jsme získali první místa. Další důležitou akcí byl kvalifikační turnaj ve stolním tenise, který proběhl 5. 3. 2011 v Lomnici nad Popelkou. Utkali se zde členové čtyř orelských jednot: Lomnice nad Popelkou, Studenec, Turnov a Semily. Postup se podařilo vybojovat několika semilským orlům a to v kategorii registrovaných Jan Suja, který postoupil z místa druhého a v neregistrovaných postoupil z prvního místa Jaroslav Tichý v mužích a David Tichý v žácích. V kategorii žákyň obsadili 1. a 2. místo Adriana Hačková a Bohdanka Tichá, v dorostenkách zvítězila Kateřina Rulcová a v ženách Bohdana Tichá. Celostátního finále v Polné se 7. 5. 2011 kvůli nemoci zúčastnili pouze 3 zástupci naší jednoty. Pro velkou vzdálenost jsme museli odjet z turnaje před jeho ukončením a jediným známým výsledkem je čtvrté místo v kategorii žen. Šachového turnaje proběhl 9. 4. 2011 v Turnově a zúčastnili se tři naši členové, z nichž nejlépe se umístil David Tichý, který se dostal na pomyslnou bednu.

V květnu proběhl celostátní sjezd orla v Rovensku na Moravě. Delegáty za naši župu byli zvoleni: Vít Jůza, Petr Mizera a Bohdana Tichá. Nejdůležitější byla volba nového vedení. Novým starostou celého orla se stal Stanislav Juránek. Dne 28. 5. 2011 jsme pořádali první kolo dlouhodobého turnaje v atletice. Bohužel se ten den sešly ve městě 3 akce, takže účast nebyla velká. Přesto se zúčastnili členové dvou orelských jednot a to v kategorii dospělých i dětí. Soutěžilo se v běhu na 60 a 200m, v hodu kriketem a diskem, skoku dalekém, vrhu koulí a v běhu dvojic.

Další den jsme se zúčastnili turistického pochodu v Líšném. Zároveň jsme se jako první při této akci zúčastnili i akce "Voda ze střechy Evropy".

V sobotu 18. června proběhla na Kozákově rámci akce "Festival her na Kozákově" soutěž ve fotbalových dovednostech. Přesto, že zpočátku pršelo, byla mlha a foukal vítr, tudíž boty byly promočené, se nakonec soutěž vydařila. Účast byla celkem asi 30 statečných. Nejvzdálenějším účastníkem byl asi osmiletý Ondra z Prahy. Chlapců se zúčastnilo dle očekávání více než děvčat a každý obdržel nakonec diplom a drobné odměny. Každý dostal balónek a ještě podle stáří omalovánky, notýsek, lízátko či jinou drobnost. Druhá část atletických závodů proběhla o pouti v sobotu 25. 6. 2011 dopoledne na hřišti u hoření školy.

Bohdana Tichá, starostka orelské jednoty Semily

Krátce za to postihla orla velká ztráta úmrtím arcibiskupa Karla Otčenáška. Na jeho pohřbu, který se konal 3. 6. 2011 v Hradci Králové. Sešli se orlové a se svými prapory drželi čestnou stráž u pietního místa při rozloučení u rakve této vynikající osobnosti. Mezi nimi samozřejmě nechyběli ani semilští orlové. Wikipedie - [Karel Otčenášek](#) / [Životopis](#) / [Fotografie](#)

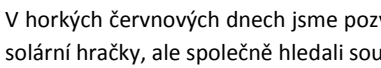
Od dubna do června u MEDvěďů.

Tradičně pokračují pravidelné aktivity, SMolíček v MŠ, pomoc a návštěvy na biofarmě, nedělní dílničky pro celé rodiny v dřevěnce. Zkušenost nám teď ukázala, že mužské dílničky – stloukání budek) je více lákavé.

V dubnu jsme nabídli i nový programek ekologické výchovy dětem ze školek a 1. stupně ZŠ. „Travička zelená“ - hlavní lákadlo samozřejmě králíčky. Nicméně záladná otázka na začátku (Mají něco společného ušáci a včelky?) dovede děti až ke vnímání rozdílu mezi trávníkem a loukou.

V květnu jsme se přidali, ke kampani Férová snídaně a v Semilech trochu rozvířili problematiku Fair Trade obchodování (dokonce se nám podařilo přesvědčit ve zdravé výživě v Jutaku k odběru k nabídce tohoto zboží (káva, čaj, čokoláda). Dané téma rozvíjíme i na výstavce, která je nyní ke zhlédnutí v knihovně: Něžná krása květin? Odhaluje zákulisí květinářského průmyslu, nesmyslné převážení květin letecky po celém světě (velká CO2 stopa). S blížícím se vysvědčením je možná dobré si uvědomit, že v horkých letních dnech květiny dlouho nevydrží a ekostopa květinářského průmyslu není malá. Nebylo by vhodnější poděkování učitelům třeba Bio či Fair Trade čajem?

V horkých červnových dnech jsme pozvali školy na program „Sluníčko“, vyzkoušeli jsme nejenom solární hračky, ale společně hledali souvislosti tohoto všude přítomného základního zdroje.

Více k nahlédnutí na <http://medvedsemily.webnode.cz/fotogalerie/odkazy-na-fotky/>

Těšíme se na malé a velké o prázdninách!!!! *Lenka Hříbová*

M.E.D.věd = Mateřství Ekologie Dětství věříme dřevěnkám

Medové a „medvědí“ léto 2011 v zelené dřevěnce

(Jílovecká ulice – pod hřbitovem, Semily), k nahlédnutí FB – skupina Jílovecká ulice

Každé pondělí a čtvrtek o prázdninách je u nás otevřeno

9 – 16 hodin, kolem 10 hodiny KOLO KOLO – cvičeníčko pro děti s písničkami, padákem, obručemi, zakončené drobným divadélkem „na židli“

Nabízíme: zázemí dřevěnky (ve vedrech příjemná teplota interiéru), pidizahrádka, králíci, pískoviště, vyzkoušení solárních hraček, k nahlédnutí knihovnička k přírodnímu zahradničení.

PONDĚLÍ – kutění (kůra, dřevo, vosk, peří, korálky, papír, savování, ubrousková technika, - v případě chystané návštěvy větší skupiny je vhodná předběžná telefonická domluva: 776 077 186)

ČTVRTEK – vlna (česání, plstění za mokra, spřádání mezi prstíky, jednoduché tkání, výtvarné drobnosti (motýlci, skřítkci...)

Uvítáme drobný příspěvek na materiál.

Těšíme se na malé i velké, přijďte pobejt.

Ve čtvrtek 1. 9. 2011 zahajujeme odpoledne medvědí školu

– nejoblíbenější předměty:

mlsání medu, lovení ryb, tělocvik, zpívání, malování, výroba dřevěných vozítek i šperků pro parádivé medvědice

Projekt M.E.D.věd podporuje Město Semily a Liberecký kraj

<http://medvedsemily.webnode.cz/>

SEMILSKÉ KULTURNÍ LÉTO: HUDEBNÍ PÁTKY V SEMILECH

pátek 8. července od 21 hod.:

Divadlo Continuo Theatre: **FINIS TERRAE - divadelní hudební pátek** - prostranství před zámkem

FINIS TERRAE je pohybové, loutkové a výtvarné pouliční představení, montáž historických textů, fyzického herectví, živé hudby, rytmu a výtvarné poezie. Po premiéře v Norimberku v dubnu 2009 se inscenace vydala na cestu po Evropě. Hrál se ve Francii, Německu, Polsku, v Belgii, na Slovensku, na řadě míst v České republice (Praha, České Budějovice, Brno a další) a doputovala, stejně jako mise v 15. století, až na mys Finisterre ve Španělsku. A v pátek 8. července doputuje k nám do Semil.

pátek 22. července od 20 hod.: **JOHNY WALKER BAND - country** - Ostrov

Koncert country skupiny Johny Walker Band ze Semil. Tato v regionu dobře známá a oblíbená kapela ve složení Tomáš Hyka, Eva a Kamil Farský a Radim Janeček hraje především české country a bluegrass. Repertoár tvoří převzaté i autorské skladby, zpěv se opírá o tři až čtyřhlasné vokály.

Hrají a zpívají - jak sami říkají ☺ - pro radost sobě a ostatním.

pátek 5. srpna od 17.30 hod.: **SEMILSKÁ 11 - dechovka** - španělské schody - náměstí

V létě patří k tradičním letním akcím promenádní koncert Semilské 11. Tento koncert je stejně jako vloni zařazen do hudebních pátků. Příznivci místní dechové hudby jsou srdečně zváni do nového prostředí semilského náměstí.

od 21 hod.: **SUFFERING SOULS - rock** - Ostrov

Rovněž stejně jako v loňském roce je zařazena do hudebních pátků rocková taneční zábava. Hraje skupina Suffering Souls. Složení kapely: David Farský – baskytara, zpěv, Lucka Grohová – tamburína, zpěv, Milan Pastorek – kytara, Vašek Baudys – kytara, zpěv, Víťa Matzke – bicí nástroje, Martin Baudys – zvuk. O technické zázemí kapely se stará Zdeněk Flekna.

pátek 19. srpna od 20 hod.: **MĚSÍČNÍ PSI a NATVRDO - rokenrol a elektro-pop** - Ostrov

Měsíční psi jsou dle jejich slov tou nejneznámější neznámou rokenrolovou kapelou, přísahající výhradně na autorskou tvorbu v mateřském jazyce, trochu ovlivněnou T.Rex, Black Keys, ale i rannými ETC... či Matadors, vystupující v tříčlenném obsazení kytara, baskytara, bicí, protože "je to tak nejlepší". MĚSÍČNÍ PSI jsou Leo Wimbledon, Kenny Hammer a P.J. Natvrdo – semilské elektro-popové duo Jakub Lindner a Marek Szabó existuje asi čtyři roky. Jejich skladby jsou vlastní tvorbou. Vystoupení dua Natvrdo většinou doprovází až teatrální show.

Semilské kulturní léto

Hudební pátky v Semilech

Kulturní spolek Semily Family, o. s.

1. 7. 2011, 20.00 hodin, Ostrov

IN TOUCH + host

Crossover-rocková kapela pochází ze sousedního Železného Brodu. Zahráli si už například před celebritami jako je Aleš Brichta Band nebo Doga. Na jaře letošního roku objeli v rámci turné (spolu se semilskými Hangover Painters) celý region.

15. 7. 2011, 20.00 hodin, Ostrov

RADIO JEREVAN

Šestičlenná hardcore-metalová formace z Potštejna funguje už od roku 1999. V Semilech potštejnští zahráli už několikrát (naposledy v listopadu 2010 na křtu nové desky Hangover Painters v Chladírně). Premiéru u nás bude mít jejich nový zpěvák po boku zpěvačky s hlasem, jaký jen tak někde neuslyšíte.

SIXTY SEVEN CABARET

Alternative-rockové trio z Liberce pozoruhodné tím, že jejich bicí ovládá bytost něžného pohlaví. Do baskytary a kytary nadšeně řezou pánové.

29. 7. 2011, 20.00 hodin, Ostrov

COVER POWER + host

Thrash-bluegrass z Liberce. Repertoár skupiny tvoří slágy z dílny takových stars, jakými jsou například Guns 'n' Roses, Bryan Adams nebo AC / DC, ale uslyšíte i hity české scény - Šakalí léta, Walk Choc Ice nebo Lucii.

12. 8. 2011, 20.00 hodin, Ostrov

ROCKOVÝ VEČER

Rockování na Ostrově s živými kapelami.

Další info: <http://kssf.websnadno.cz/Hudebni-patky-2011.html>

26. 8. 2011, 20.00 hodin, Ostrov

HANGOVER PAINTERS + host

Semilskou partičku rock'n'roll-grungerů netřeba místnímu publiku představovat. Mají za sebou kus historie, dvě řadová alba, akustický počín, a jsou neodmyslitelnou stálou místní alternativní scénou (OstrovArt festival, Chladírna Fest, hudební pátky apod.).

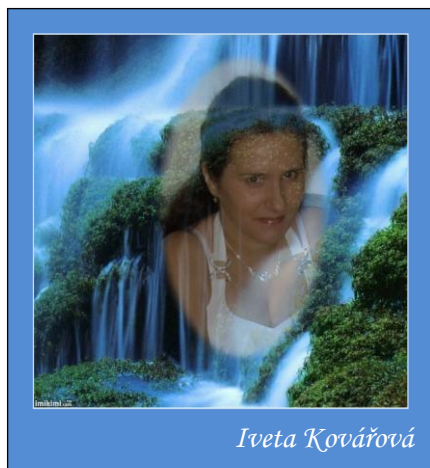

Rosta, 12 let

O neposlušném štěněti

V malé dědince kdysi dávno žila v malebné chaloupce s rodiči holčička, která se jmenovala Hanka. Přistěhovali se do dědinky z velkého města, a protože tady holčička nikoho neznala, byla velice smutná. Jednoho krásného letního dne ji rodiče vzali do parku, ale přesto ji to nerozveselilo. Seděla na lavičce a dívala se na skotačící děti, které si nedaleko hrály na dětském pískovišti. „Hani, nechceš si jít hrát s dětmi?“ zeptala se maminka. Ta jen zavrtěla hlavou a dál se dívala na děti. Najednou něco zašramotilo a Hanka se lekla. Co to může být? Šramocení se přibližovalo čím dál více a tak znejistila, vykulila své velké oči a vystrašeně vykřikla: „Mamami, tatáto, tam něčco šramotí.“ Najednou z křoví vykoukne malé ušmudlané štěně: „Vr, vr, vr haf, haf“ vrčí a štěká na vykulenou Hanku. „Kdo jsi a co tady děláš a kde ses tady vzalo?“ ptá se štěněte. „Vr, vr haf, co bych dělalo, já jsem se ztratilo a mám velikánský hlad“ a začalo tahat Hanku za botu. Vzala malé ušmudlané štěně do náruče a zeptala se rodičů, zda si může vzít štěně k sobě domů. Rodiče souhlasili a tak se vydali na cestu. Sluníčko skotačilo a dívalo se z výšky na smející se

holčičku a malé ušmudlané štěně krčící se v náruči. Když došli domů, tak se z povzdáli ozývalo soví houkání a měsíc zářil do oken. Malá Hanka připravila štěňátku pelíšek a táta zatím šel malé ušmudlané štěně vykoupat, ale tomu se to nelíbilo a zlobilo se. „Ach ty štěně nezbedné! Celé si mě zmáchal a jsem jak zmoklá slepice“ smál se táta a tak mu začali říkat Nezbeda. Další den šla Hanka s Nezbedou na procházku do parku, kde si spolu hráli, ale čilé, hravé, neposedné štěňátko uteklo. Hanička byla velice smutná a s velkým pláčem se vrátila domů, kde rodičům řekla, že jí Nezbeda utekl. A protože Nezbeda neměl žádné jídlo, tak ho musel krást ostatním zvířátkům. Věděl, že se krást nesmí a že je to špatné, ale hlad ho k tomu donutil, protože nevěděl a neznal cestu domů. Toulal se celou noc, celý den, měsíc a už byl tak hladový, že bral zvířátkům, na co jen přišel a velice moc se styděl, že musel ostatním zvířátkům brát jejich potravu. Jednou se pes Šmudla na něj rozzlobil a zavrčel: „Ty jeden uličníku, to se nestydíš! Zavolám na tebe policii“. Za chvíli přišli dva buldoci Karel a Robert od psí policie. Chtěli Nezbedu chytit, ale on jim utekl. Poprvé se pokusil schovat před policií do kanálu, ale odtamtud ho vyhnala krysa Míša a krysa Sabča: „Koukej mazat ty uličníku!“ Podruhé se pokusil schovat na půdu, ale odtamtud ho vyhnal pavouk Josef: „Co tady pohledáváš? Ty nevíš, že tady nesmíš být“ zlobil se na Nezbedu pavouk Josef. Potřetí se pokusil schovat do díry k myšce Luce, ale zasekl se tam. „Pomoooooooooooooc, kde je kdo, haf, haf, já se nemohu dostat ven, ach jooooooooooooooooo????“ Policie by Nezbedu chytila, kdyby ho Lucka nechytla a vtáhla ho dovnitř. Další den vyšel Nezbeda z díry a myslel si, že už je po všem, ale to se spletl. Buldoci spali u díry, a jak Nezbeda šel, tak jednomu šlápl na tlapu a vzbudil ho. „Auu, co to děláš ty uličníku!“ vykřikl Robert. Nezbeda se lekl a začal utíkat: „Já já nenerad“ volal a pelášil pryč. Buldok Robert vzbudil svého kolegu Karla: „Haf, haf, vstávej at' nááááám neuteče“, ale než se Karel probudil, tak Nezbeda už byl dávno pryč. Zmizel Karlovi a Robertovi, jak pára nad hrncem. Nezbeda se před Karlem a Robertem nenápadně schoval do křoví a ani nedutal strachem. Ze křoví se propířil k potůčku, přešel opatrně vrzající most, ale nepostřehl, že si ho všimli Karel s Robertem: „Haf haf vrrrrrrrrrr, támhle je ten uličník, co mě dupnul na mou bolavou tlapu! Achich ouvej to to bolí“ nařikal Robert a držel se za bolavou tlapu. A zase začala honička. Když Nezbeda utíkal, nevšiml si ležícího kousku dřeva na zemi, zakopl o něj a narazil si tlapku. „Achich já sem ale nešikaaaa“, pomyslel si v duchu pro sebe Nezbeda a pomalu se loudal, jak ho tlapka tuze bolela. Věděl, že díky tomu nemůže utíkat a schovat se psí policii. A tak dokulhal pod most a tam potkal žabku Jůlinku. Nezbeda kňučel bolestí a žabka Jůlinka se ho zeptala, co se mu stalo. Začal opatrně a s vystrašeným hláskem a se slzičkami v psích očích vyprávět, jak se ztratil své malé Haničce, jak bloudil po dědince širým krajem a nenašel zpět cestu domů a že tak musel ostatním zvířátkům krást jídlo, protože měl veliký hlad. Žabka Jůlinka se ho zeptala, jestli se k zvířátkům choval správně a jestli se jich neměl zeptat a poprosit je o jídlo, než jim to jídlo krást. Nezbeda zakňučel bolestí a se slzami na krajíčku zaštěkal: „Haf, haf, ano, měl jsem se jih zeptat a požádat je o pomoc“. Pak mu žabka začala léčit jeho bolavou tlapku, uvařila horkou polévku a štěňátko usnulo únavou. Další den se Nezbeda zeptal, jestli by mu pomohla utéct před psí policií. „Když mi slíbíš, že se polepíš, tak ti ráda pomůžu.“ Nezbeda slíbil žabce Jůlince, že se už k ostatním zvířátkům bude vždy chovat správně jako dobře vychované štěně. Poděkoval žabce za její laskavost a její pomoc. Žabka Jůlinka řekla, že by mohl utéct přes kanál a ani to nedořekla a Nezbeda byl dávno pryč. Vylezl první dírou, kterou uviděl a zaradoval se: „Haf haf“. Kdyby však žabku Jůlinku nechal dopovědět větu, tak by věděl, že první díra vede až k psí policii. Jakmile otevřel poklop, tak si s leknutím všiml Karla a Roberta. A jak začal utíkat, odhodil poklop a ten spadl na Karlův ocas. „Auuuuuuu achy auuuuuuuuuu už zase ten uličník, no počkej, až tě dostanu, tak si mne nepřej“ hulákal na Nezbedu Karel a nařikal, hopsal jak indián u ohně. Robert se smíchy popadal za břicho a i sluníčko se smálo na obloze. Za chvíli se Nezbeda ztratil psí policii už na vždy, protože se schoval do jednoho starého domu. V domě byla tma a nic neviděl. Když udělal první kroky, zakopl o plyšového medvěda. Medvěd zabrumlal svým hláskem: „Já jsem medvěd Knoflík ha ha ha“. Nezbeda se lekl a začal utíkat, co mu jeho tlapy jenom stačily. Zabočil do prvního pokoje a ten se rozděloval na další tři místnosti. Na jednom bylo napsáno: POZOR NEBEZPEČÍ! Na druhém: POZOR PROPAST! A na třetím: ŽÁDNÉ NEBEZPEČÍ! A protože Nezbeda neuměl číst, tak šel do dveří: POZOR PROPAST. Člověk, který tu byl naposledy, omylem přehodil cedulky, takže Nezbeda šel do správných dveří. Pak musel z okna přejít na římsu a odtamtud se dostal do druhého patra. Tam uslyšel tiché volání: „Nezbedo Nezbedooo pojď sem“! Nezbeda se lekl: „Vrrrrrrrrrr, kdo to zase může být,“ pomyslel si. Opatrně se přibližoval ke dveřím, odkud to volání přicházelo, nakoukl a uviděl, že tam leží ve své postýlce nemocná myška Lucka, která se zeptala: „Nezbedo, podal bys mi prosím, horký čaj, co stojí támhle na stolečku v tom puntikovaném hrnečku?“ Nezbeda odpověděl myšce Lucince, že ano a podal jí čaj. Myška se napila, a protože byla unavená, tak usnula a spala ve své postýlce. Za chvíli Nezbeda vyšel na chodbu a pokračoval ve své cestě. Na konci chodby vlezl do okna a uviděl žebřík, který dosahoval až na zem. Opatrně a nebojácně slezl dolů a ocitl se v uličce, ve které bydlí Hanka. Hledal a hledal, ale nemohl ten dům, ve kterém bydlela Hanka s rodiči, najít. Už začínala noc a Nezbeda si lehl u schodů u jednoho domu. Najednou se otevřely dveře a ven vyšly tři osoby. První byl pán, druhá byla paní a třetí osobu nemohl Nezbeda rozeznat, protože měla na sobě kapuci a Nezbedovi se zdálo, že brečí. Přiblížil se k ní a uviděl, že to je Hanka. Ta ho nepoznala, až najednou spatřila malý, nepatrný flíček, který měl Nezbeda na zadečku. „Nezbedo, kde ses mi toulal? Nezbedo, ty ses nám vrátil?“ volala radostně Hanka, že až měsíc na nebi uronil slzičku. Nezbeda Hance skočil s radostí do náruče a šťastně jí olízl její uplakanou tvář. A tak se Nezbeda vrátil ke své Hance a naučil se, že krást se nevyplácí, ale že hlad ho naučil pomáhat ostatním zvířátkům. A tak Nezbeda od té doby zůstal u své Haničky a s jejími rodiči v jejich domečku.

O Jakubovi a víle Pomněnce

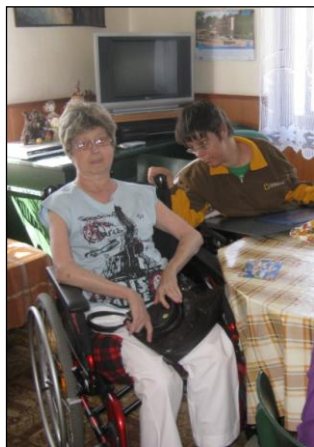
Na horním toku Jizery před mnoha lety za naší prabáby žil vodník Olšoveček a za černé noci sedával při měsíčku na hrázi pod košatou vrbou a hrával vílám do tance na své housličky. Byl to dobrák a občas dával pstruha nebo běličku hospodskému Kalouskovi za žďibek tabáku či půllitr piva. Hospodský měl syna Jakuba a ten už byl ve věku akorát na ženění. Do práce byl jako čert a děvčata se kolem něho jen točila. „Hodnej jsi, pohledný taky, práce ti jde od ruky, tak co takhle nějaké to děvče do chalupy, co ty na to Kubo?“ Povídá hospodský synovi. „Teď o posvícení by ses mohl po nějaké poohlédnout. Co třeba Márinka Ševců, to je děvče jako lusk. Je to hodné děvče a i nějaké to věno by ji tatík dal. Kdo si ji vezme, čtyři krávy dostane a dva koně k tomu.“ Pokračoval hospodský. „Ale pantáto, ženit se a ženskou na krk si uvázat, vždyť mám času dost. Vždyť vy jste ještě mužský k pohledání, co kdybyste se oženil vy místo mně?“ Povídá Jakub. „Co tě nemá? Co by na to tvoje máma? A pak mé srdce zůstane věrný jen mé Majdalence.“ Otírá slzy z očí hospodský. Za malou chvíli se to v hospodě hemžilo jako v úle, a tak byl Kalousek v jednom kole.

„Tak co pantáto, dáme ty naše děti dohromady? Teď o posvícení by to šlo.“ Povídá Ševců hospodskému. „Já bych byl rád, ale s Jakubem není žádná řeč a o ženění nechce ani slyšet.“ Povzdechne si krčmář a pokračuje: „Chlapci a děvčata se mu posmívají a pokřikují. „Jakube, ženské sukně se bojíš, starým mládencem zůstaneš, před ženskou se schováš... A směje se mu celá hospoda. „Co já si s tím klukem počnu, taková partie a on mi snad zůstane starým mládencem.“ Ještě se mu snaží domluvit: „Koukej, jen pro smích jim jseš a tuhle Márinka oči může na tobě nechat a ty se schováš ve světnici nebo někde venku lítáš.“ „Nezlobte se, pantáto, také si nějakou dívku vyberu, ale teď mě nenuťte do ženění.“ Odpoví Jakoubek a uteče za vodníkem Olšovečkem. „Vodníčku Olšovečku, co mám dělat, pantáto mě chce oženit.“ Stěžuje si Jakub. „Ale Jakube, to víš, tatík chce vnoučata houpat na kolenou, ale já vím, že tvé srdce touží po jiné, vždyť den co den sem večer chodíváš a tvé oči jen po víle Pomněnce se dívají, ale nevím, nevím, zda tatík by takovou do chalupy chtěl.“ Povídá Jakubovi Olšoveček. „Jak pak vy to víte?“ Diví se Jakub. „Jak pak bych nevěděl, vždyť to poznám, když se na vílu Pomněnku díváš, červenáš se jak máky v obilí.“ „Co já si počnu, jak já tatíkovi jen to povím, že jinou já ve svém srdci mám, poradte mi vodníčku.“ Prosí Jakub. „No snad něco vymyslím, jak tatíka přesvědčíš, ale co chasa ze vsi, budou mít z tebe jen legraci, Jakube, a pak bude těžké přesvědčit vílu Pomněnku, aby do chalupy s tebou šla. Teď ale běž domů, ať tě tatík nehledá.“ Zakončí hovor Olšoveček. „Kde zas lítáš? Půlnoc už je pryč a ty nikde.“ Zlobí se tatínek. „V neděli o posvícení se s Márinkou zasnoubíš, už jsme se dohodli s pantátou Ševců a nic nechci slyšet a jdi spát.“ Ráno sluníčko vesele skotačí a v hospodě se chystá posvícení, babky pečou koláče a kuřata i husy se pečou a z kuchyně se line vůně. Hospodský Kalousek si pochvaluje, jak jim práce jde od ruky. „Co ty tam v koutě, jak umučení sedíš? Koukej se do šatů svátečních obléci, ať mi ostudu neuděláš a netvař se jak kysel. Dnes se s Márinkou zasnoubíš, ať chceš nebo ne. Svěho tátu poslouchat budeš.“ „Nezlobte se tatíčku, ale nic z toho nebude. Já si Márinku za ženu nevezmu, já mám jinou rád.“ Povídá Jakub. „Ták a která pak to je, že sem tě s žádnou neviděl co? Do které ses zakoukal, když to není Márinka?“ Ptá se Jakuba pantáto Kalousek. „Mně se tuze líbí víla Pomněnka, já ji mám rád.“ Přiznává Jakub. „Chytá tě fantas nebo máš horkou nemoc? Jseš teď nějakéj divnej a jak mátoha chodíš, nejsi nemocnej? Uvařím ti heřmánek a bude ti líp.“ Kroutí hlavou otec. „Ale nic mi není, pantáto, jen se neožením s Márinkou, já ji nemám rád a přece nechceš, abych byl nešťastný, nenuťte mě, nebo vám do Jizery skočím.“ nařiká Jakub. „Co mám s tebou jen dělat? Já ti přece jenom ten heřmánek uvařím, vždyť ty mi chlapče, blouzníš.“ A jde uvařit čaj. Posvícení bylo v plném proudu, muzika vyhrávala, chasa byla v kole a hospodskému Kalouskovi padalo vše z ruky. „Copak, copak, že vám dnes vše padá z ruky a kdepak je Jakub? Márinka se dočkat nemůže, až si zatancují.“ Vyptává se pantáto Ševců. „Ale co by horká nemoc Jakuba popadla, mluví jen samé nesmysly a jen vzdychá a nařiká, prý že se do víly zamiloval a zakoukal.“ Druhý den ráno hospodský Kalousek si nařiká a vzdychá. Vtom se objeví Olšoveček a ptá se: „Ale co pak že tu tak nařikáte, pantáto, tuhle pstruhy vám nesu a vy tu jste jak umučení.“ „Abych nenařikal, Jakub má horkou nemoc, do víly se prý zamiloval.“ Na to hospodský Kalousek. „Ale jděte, tak on vám Jakub pověděl, že má rád vílu Pomněnku?“ „Tak on není nemocný, on se opravdu zakoukal do víly a vy o tom víte Olšovečku.“ Zlobí se hospodský Kalousek. „Tak on ten ničema do chalupy chce vílu přivést! To ho radši vyženu z chalupy než tu ostudu a posměch slyšet.“ Zuří Kalousek tak, že i sluníčko se schovává za velký mrak. „Ale pantáto, nezlobte se na Jakuba a dopřejte mu trochu toho štěstí.“ Prosí vodník. „Koukej, ať Tě tu nevidím a vrať se domů, až k rozumu přijdeš.“ Vyhání Jakuba z chalupy pantáto Kalousek. „Tak pojď Jakoubku, ať se tatík nezlobí. „Ke mně můžeš jít a se mnou hospodařit. Dám ti šupinu z kapra Josefa. Dnes je úplněk a ona ti zajistí, že se v Jizeře neutopíš.“ Povídá vodník Olšoveček. „Tak dobrá, když mě pantáto v chalupě nechce, půjdu radši s váma, než abych se utrápil.“ A šel. Jakub hospodařil u vodníka Olšovečka a s vílou Pomněnkou při měsíčku si občas zatancoval. Jednoho dne sebral všechnu svou odvahu a zeptal se jí: „Pomněnko, ty kvítečku, nechceš mou ženou být a se mnou hospodařit?“ „To víš, že jo, ty můj Jakoubku.“ Povídá víla Pomněnka. „O třetím úplňku budu tvojí ženou a stane se ze mne člověk.“ „To i pantáto se třeba hněvat přestane.“ Volá Jakub. Zatím v chalupě bylo pustno a pantátovi bylo smutno až do pláče a vzpomínal na Jakuba. Práce mu nešla od ruky a vše mu padalo z ruky. „Ach já blázen starý, svého jediného synka s chalupy vyženu. Už obilí uzrálo na políčku, v sadě červená jablíčka na stromech a Jakoubek nikde.“ Vzdychá pantáto. „Kdopak ví, jak pak se mu daří u vodníka Olšovečka a jestlipak si na mě vzpomene.“ Pokračuje v nářku. Sluníčko pomalu zapadá za lesní palouček a měsíček září nad Jizerou a vodník Olšoveček hraje na housličky vílám do tance a Jakub s Pomněnkou si naposled zatancovali na paloučku u horního konce pod košatou vrbou. Ptáčkové švitořili a vánek si pohrával s rákosím. „Vodníčku Olšovečku, za všechno vám děkuji, ale já s Pomněnkou se vydám za pantátou do chalupy. Určitě mu tam je smutno a rád nás uvítá a Pomněnku přijme do chalupy.“ Povídá Jakub. „No jen běžte, určitě se tatík umoudřil a až svatbu vám vystrojí, tak vám ty největší pstruhy ulovím a na hostinu pošlu.“ Slíbil Olšoveček Jakubovi, rozloučil se s nima, zamával na pozdrav a na housličky vyhrával do tiché noci. Měsíček svítíl Jakubovi a Pomněnce na cestu a vánek zpíval písničku. „Pomněnko, nelituješ, že nejsi vílou, ale člověkem?“ Díval se upřímně na Pomněnku a ta mu odpověděla šťastným úsměvem. Pantáto Kalousek u stolu sedí a nařiká a vzdychá, jako slečinka. „Co sem to za tátu, syna s chalupy vyženu a drobek toho štěstí mu nepřeju.“ Tu se ve dveřích objeví Jakub s nevěstou a ozve se: „Co tu nařikáte a vzdycháte, syn se vám vrátil domů a ne sám.“ A objímá tatínka. „Ach ty, ty ses vrátil a už se na svého tátu nezlobíš.“ Pláče pantáto Kalousek. „A tohle je tvoje nejmilejší, jak luční kvíteček.“ „Ano, to je moje Pomněnka tatíčku a já ji mám rád, nezlobíte se na nás?“ „I, to víš, že ne, tak vás tady Pomněnko vítám a nezlobte se na starého blázna.“ Objímá se s Pomněnkou a s Jakubem. „A víte co, já vám vystrojím tu největší veselku, že v celých Krkonoších si budou o ní povídat.“ A tak pantáto Kalousek vystrojil Jakubovi a Pomněnce veselku a vodník Olšoveček poslal ty největší pstruhy. A v Krkonoších se ještě teď povídá o svatbě Jakuba s vílou Pomněnkou.

Relaxační program v Zrnku naděje

Oproti našim spřáteleným organizacím, které pořádají rozmanité akce, tak u nás doposud v sociálně terapeutickém programu probíhá vše v relaxačním duchu. V samotném začátku roku 2011 již bylo dáno, že musí proběhnout omezení v týdenním programu s přizpůsobením sestavení pravidelných akcí v roce vzhledem k zdravotním omezením našich členů, ale nikdo z nás však netušil, že se přidají průběžně i další nečekané okolnosti. Čtyři členi našeho sdružení museli podstoupit nutné operace a to na ortopedii, chirurgii (SM) a očním oddělení (HK).

Tato skutečnost nás přesunula pouze k relaxačnímu programu, kde se převážně hovořilo, hrály se hry, plánovalo se, co a jak můžeme nyní podniknout. Navštěvovali jsme naše přátele v nemocnici, a pokud bylo potřeba, tak jsme jim pomáhali doma. Vnitřní síla, kolující energie a humor, když máte přátele, je dobrým lékem pro všechny v nemoci, ale i v životě.

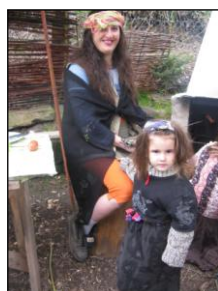
K dobré pohodě patří i plné břicho a praní prádla pro Pětu.

Oživením jednoho odpoledne byla vzpomínka na mechanické promítačky, o kterých by se dalo říct, že jsou předchůdci dnes známého 3D. Malé snímky (barevné nebo černobílé) jsou umístěny v tvrdém papírovém kotouči. Prohlížení se posouvá páčkou a prostorově vnímáte obrázky jako v realitě. Děj býval o městech, pohádky aj. Velkým hitem bývaly i malinké televizky s hanbatými obrázky. Zajisté ti dříve narození si vzpomenou a řeknou si, tak s tímhle jsme se bavili či hráli asi tak před 40 roky, možná i dříve.

Na čarodějnický slet zdejších čarodějnic a čarodějů začalo trochu pršet a hra Z pohádky do pohádky nás zabavila, než se počasí umoudřilo.

Proběhlo tradiční smočení kouzelných proutků v kašně sv. Václava pro oživení kouzla dobra, kterým obdaráváme pocestné v čarovném království zrnka a medu. Opékaly se voňavé dobrůtky a popíjel se kouzelný lektvar.

Za pár dní začne měsíc červenec a jako mávnutím kouzelného proutku máme za sebou první polovinu roku. Jako to nepatrné zrnko naděje doufáme, že ta druhá polovina roku k nám bude lépe nakloněna bez závažnějších zdravotních problémů aj. Letní program „Léto 2011 se Zrnkem naděje“ se letos nebude sestavovat na pevná data, ale bude spontánní a bude bohatší o nečekané zážitky nás všech zúčastněných.

Rok 2011 si již u nás nese pojmenování rok plný změn a nejspíš tomu bude i nadále. Další změnou je tradičního zahájení prázdnin v Jílovecké ulici „Naše město na vozíku“ 2. 7. 2011. Tato akce se přesouvá do Harrachova a bude součástí programu. O důvodu nutné změny se dočtete v rubrice Aktuální pozvánky:

<http://zrnkonadeje.webnode.cz/aktualni-pozvanky/>

Zrnko naděje
občanské sdružení ze Semil
ve spolupráci s průvodci tras
pořádají dvoudenní akci
pro členy o. s. a veřejnost

Harrachov bez bariér

1. - 2. červenec 2011

Foto-videm z léta 2010 se naladíme na přicházející léto 2011

(40 min dokument bylo nutné rozdělit na části skrz umístění na YouTube)

[Léto 2010 se Zrnkem naděje](#) - úvod (1) [OstrvArt](#) - Hudba: MessenJah / Svobodomyslní lidi (2) [Harrachov bez bariér](#) - Hudba: SKA'N'Daal / Portugalská, Samba, Regrets (3) [Čarobejdní a Narozeninovosvátková oslava](#) - Hudba: SKA'N'Daal / Lets go skaparty (4) [Ruské kuželky „Setkání po roce“ a „Můj polštářek“](#) - Hudba: MessenJah / Žádná Anarchie feat.Chicha (5) [„NAMALUJ MI BERÁNKA“ Občanské sdružení S\(C\)HODY](#) Divadelní spolek „Létající divadlo na kolečkách“ (6) [Naše město na vozíku](#) - Hudba: RyHHA: Pozitív sound (7) [Voda bez obalu](#) Kuba a Pepa hrají pro děti v zelené roubence (8) [Ruské kuželky „Ovocný“, TVOŘÍME, Příměstský tábor, Expozice pilníků, Cestujeme světem Indonésie, Austrálie, Tasmánie, Na nedělní procházce](#) - Hudba: SKA'N'Daal / Kingston Down (9) [Pochod s Bobinou na Kozákov](#) - Hudba: SKA'N'Daal / Samba, [Závěrečné titulky](#) - poděkování sponzorům, partnerům.

Velké poděkování patří: MessenJah, SKA'N'Daal, RyHHA za hudební doprovod.
„Hudba je most, který dokáže vyjádřit to, kde slova už dlouho skočila“.

V Harrachově a v jeho blízkém okolí pořádáme druhým rokem dvoudenní akci pro zmapování různých tras odlišné obtížnosti, které se hodí pro handicapované turisty, ale i pro rodiny s kočárky. Trasy z roku 2010 jsou uvedeny na str. 2. pozvánky a foto-video záznam shlédnete zde: [Harrachov bez bariér 2010](#)

Nemocniční prostředí je tak říkajíc našim druhým domovem, kde díky odborným lékařům, sestřičkám a ostatnímu personálu jsou naše životy, ale i mnohých ostatních lidí mnohem schůdnější. Všem bez výjimky patří velké poděkování za jejich práci ve zdravotnictví, kterou vykonávají pro nemocné lidi.

Den otevřených dveří nemocnice v Semilech

Ve středu 22. 6. 2011 jsme se vydali do semilské nemocnice. Program byl zahájen ve 14 hodin slavnostním proslovem s promítáním prezentace v restauraci nemocnice. Pro návštěvníky byli zajištěni průvodci, kteří prováděli po odděleních nemocnice. (všude je bezbariérový přístup)

Prohlídky jednotlivých pracovišť

Interní oddělení – gastroenterologie

- ukázka endoskopického vyšetření

Chirurgické oddělení

- ukázka práce s laparoskopickým trenažérem
- předvedení mechanického přístroje na sešití střeva
- moderní ošetrovatelské postupy po operačních výkonech
- informační letáky o dietách

Ortopedické oddělení

- ukázka kostních implantátů a instrumentária
- naučné letáky k dispozici
- mléčné koktejly pro osvěžení
- nácvik obvazové techniky pro veřejnost
- měření TK na požádání

Následovná ústavní péče

- prohlídka oddělení
- fyzioterapie – vyzkoušení rehabilitačních pomůcek
- jízda na invalidních vozíčkách
- měření TK, glykémie

Kožní oddělení

- elastická bandáž končetin
- ukázka vyšetření pigmentových skvrn a znamének dermatoskopem
- fototerapie

ORL ambulance

- prohlídka ambulantních prostor
- ukázka vyšetření tympanometrie u dobrovolníka
- ukázka audiologického vyšetření sluchu

Anesteziologicko - resuscitační oddělení

- Zasedací místnost
 - nácvik První pomoci, instruktážní videa
 - možnosti v léčbě bolesti zad
 - anestezie: operační výkon nemusí bolet

Radiodiagnostické oddělení

- prohlídka oddělení ve skupinkách
- seznámení s logistikou oddělení (od přijímací kanceláře až po zpracování nálezu)
- vyšetření dobrovolníka ultrazvukem
- ukázka digitálního zpracování rentgenových snímků

Rehabilitační oddělení

- prohlídka pracoviště
- ukázka aplikace baněk, elektropřístroje, motodlahy

Onkologická ambulance

- prohlídka pracoviště

Oddělení klinických laboratoří

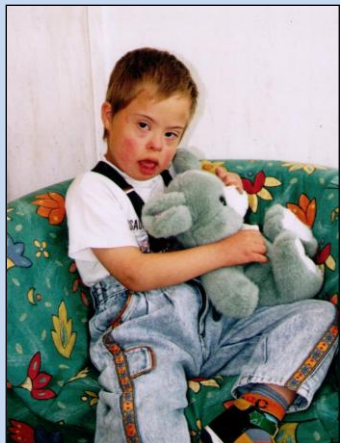
- prohlídka pracoviště

Dopravní zdravotní služba HEIKO

- prohlídka pracoviště

NAPSÁNO ŽIVOTEM – Petra Duňková – Downův syndrom

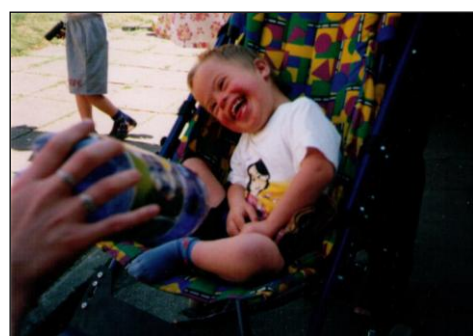

Vyprávěný příběh od maminky Petry o Péťovi je o tom, že má hodné, obětavé rodiče, brášku a příbuzenstvo se spoustou dobrých přátel. Životní příběh je podobný v mnoha rodinách s podobným osudem, kdy po narození miminka se zjistilo zdravotní postižení a pohled na svět se všem v rodině průběžně mění o mnohá poznání hodnot lidského života a soužití.

V roce 1996 se nám narodil druhorozený syn Petr a nikdo netušil, že bude postižený. Hned po porodu mi paní doktorka šetrně oznámila, že má podezření na Downův syndrom, který se pak potvrdil. Druhý den byl převezen z Jilemnické nemocnice do FN v Hradci Králové s otravou krve a srdeční vadou. Vrátit se z porodnice bez miminka, bylo psychicky hodně náročné, ale doma dvouletý Tomášek mě svou pozorností vytížil natolik, že jsem přišla na jiné myšlenky. Nastala chvíle, kdy jsme to museli říct prarodičům a celé rodině. Všichni byli moc fajn a drželi malému palečky, aby se brzo uzdravil. Péťa každý den bojoval o život, protože v jeho srdíčku chyběla přepážka mezi komorami a měl ještě i jiné vady. Špatně se mu dýchalo a musel být skoro měsíc připojený na kyslíku. Manžel mě v té době byl velkou oporou a nejvíc ve chvíli, když se lékařka zeptala, jestli dáme Petříka do ústavu. Reakce manžela byla okamžitá: „Malej zůstane doma“. Až po této odpovědi nám lékařka vysvětlila jeho zdravotní stav a léčbu. Petříka čekala operace srdce, ale nejdřív musel zesílit. Neměl sací reflex, takže mu dávali mléko sondou do břicha a učil se dýchat bez podpory kyslíku.

Po dvou měsících byl převezen do dětské nemocnice v Jilemnicích. Konečně jsem s ním mohla být každý den a učila jsem ho pít mléko lžičkou, aby se nemusel sondovat. Od lékařů jsem se dozvěděla informace o Downovu syndromu, a co nás bude čekat v budoucnosti. Celý personál nemocnice byl milý a já jsem všem vděčná za mnoho informací. Po měsíci přišel termín operace a jelo se na dětské kardiocentrum Fakultní nemocnice v Motole, kde mě lékaři vysvětlili, jakou mu budou dělat operaci. Jenom mi vadilo, když mi sestra sebrala malého a já jsem se s ním ani nerozloučila.

Doma jsem staršímu synkovi musela říci, kde má brášku a aby toho nebylo málo, tak Tomášek dostal těžký průjem a museli jsme do nemocnice. Pan primář se hned ptal na Petříka, který byl v tento den zrovna na operaci. Takže jsem se strachovala o oba syny. Primář byl tak hodný, že zavolal do Motola, jak operace dopadla. Vše dopadlo na výbornou, Tomík se uzdravil a já jsem mohla jet za Petrem do Prahy. Z Motola ho převezli na Karlov, poněvadž měl opět problémy s dýcháním. V té době nebyly mobily a manžela jsem mohla informovat až večer z automatu. Pro něho to bylo mnohem horší, protože se nové informace dozvěděl až večer.

Největší radost jsem měla, když jsem už mohla malého pochovat a být s ním. Týden před propuštěním jsem opět Petříka učila pít mléko lžičkou, také jsem se musela naučit masírovat jizvu po operaci a cvičit s ním, protože byl hypotonický (ochablé svaly). I v této nemocnici byli všichni fajn a měli radost, že jsme si Petáška nechali. Konečně po čtyřech měsících jsem si ho přivezla domů. Manžel se ho nemohl nabažit a Tomík se od něho nehnul na krok. Petřík se hned stal miláčkem celé rodiny a moc mi všichni pomáhali.

Po příjezdu z nemocnice nám začal kolotoč kontrol u specialistů a rehabilitace. Péťa měl problém s jídlem a pití mléka se protáhlo i na půl hodiny. Když jsem s ním šla na roční prohlídku, bylo to miminko cca 5,33kg. Ostatním maminkám už děti běhali a Péťa začínal sedět. Až na dvou letech si začal stoupat a na pěti chodit. Od dětské lékařky jsme se dozvěděli o [klubu Downova syndromu v Jablonci nad Nisou](#), kde nám dali mnoho informací o tomto syndromu. S tímto klubem se zúčastňujeme ozdravných pobytů, výletů a různých akcí.

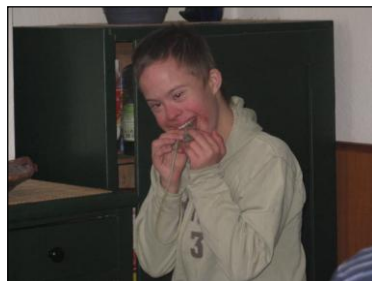
V roce 2000 Péťa nastoupil do školky v Dětském centru v Semilech. Ve školce byl velice spokojený, i když byl často nemocný. V sedmi letech šel do přípravy školy v tomto centru. Bylo dobré, že Péťa byl ve stejném prostředí jako školka, kde znal děti i paní učitelky. Rád s nimi jezdil na výlety, plavání a hlavně na ozdravný pobyt ve Skokovech, kde si to náramně užíval. Deset let v centru uběhlo jako voda, najednou bylo Petrovi čtrnáct a nastoupil do speciální školy do rehabilitační třídy. Měla jsem strach, jak to zvládne, ale nad mé očekávání výborně.

Petr nemluví, vyjadřuje se zvuky a má pár slovíček, které stále opakuje. Čtení a psaní nechápe, i když si rád prohlíží knížky a časopisy. Miluje pračku a celou dobu u ní vydrží sedět a koukat se, jak pere. Nemá rád cizí prostředí, kde je mnoho lidí kolem něho, nemá rád ani velký rámus. Někdy je to vážný problém, když s ním musím někam jít a nevím, jak bude reagovat. Rád je s tátou v dílně, kde u něho sedí a kouká, jak spravuje boty lidem v našem okolí.

Před dvěma lety jsme začali chodit do Zrnka naděje, kde jsou bezva lidičky a Péta je zde spokojený. Jen vejdemo do dveří a už si to míří do prádelny, kde má připravené prádlo na praní. Nanosí si tam časopisy, plyšáky a spokojeně sleduje pračku. Sem tam jen odběhne nás překontrolovat, co děláme ve společenské místnosti, z které je vidět do prádelny. No a Lenka s úsměvem říká: „Ještě, že k nám Péto chodíš, jinak bych ani neměla vypráno“. Rádi chodíme společně na procházky, výlety a milujeme „Narozeninovátkové párty“. Jsem ráda, že chodíme do Zrnka naděje, protože máme podobné problémy a přemýšlíme o budoucnosti našich dospívajících dětí. Můžu jen říct, že máme štěstí na lidi v mnoha přátelích, jak mezi zdravými, tak i zdravotně postiženými. Zatím jsem se nesetkala s negativním postojem na Petra. Dobré lidi kolem sebe přeju všem rodičům postižených dětí.

Petra Duňková, maminka Péťuli

I přes intenzivní genetický výzkum se nepodařilo odhalit, proč k trisomii 21. chromozomu dochází. Prozatím se zdá, že k chybě kopírování genetického kódu dochází náhodně za přispění některých sérií genů. Více informací: [Downův syndrom](#), [Wikipedie o syndromu](#) nebo na souvisejících stránkách na internetu atd.

Pochod s BOBINOU na Kozákov

LP 2011 * III. ročník

Celá trasa pochodu vede po hlavní silnici s odbočkou na vedlejší a je celkově bezbariérová. Pro bezpečnost turistů na silnici doporučujeme reflexní oblečení nebo vesty.

Sobota 20. 8. 2011 START - Jilovecká 191, Semily

8 - 9 hod zápis turistů, startovné 20,-Kč
po 9 hod společný start od sídla občanského sdružení

Pochod se jde přiměřeným tempem podle doprovodu vozíčkářů, dětí v kočárku a lidí se zdravotním omezením.
13 hod předávání diplomů na Kozákově

Pochod se koná na podporu všech lidí bez rozdílu hendikepu, kteří chtějí prožít své životy v rodinném zázemí v komunitě lidí, kteří jim pomáhají v běžném životě a nechť zbytek života prožít v různých zařízeních, až zde jejich rodiče nebudou.

Zrnko naděje, o. s., Semily
zrnkonadeje.webnode.cz

Fotografie archiv 2010

V měsíci srpen pořádáme III. ročník tradičního Pochodu s Bobinou na Kozákov se spoluúčastí veřejnosti, na kterou jste všichni srdečně zváni. Letošní ročník bude pojat na téma KŘÍDLA, která pro nás v občanském sdružení symbolizují pomyslný bezbariérový přelet ve více směrech. Účastníci pochodu budou mít na svých vozítkách, zádech, tričkách atd. umístěna svá vytvořená křídla. Zájemci o pochod si svá křídla mohou vytvořit doma nebo u nás v o. s., která se budou vyrábět během měsíce srpen, a datum bude zveřejněn v aktuálních pozvánkách.

V provozu máme od května nové internetové stránky občanského sdružení, kde se dočtete vše od vzniku o. s. až po současné dny, ale i jiné informace. Do rubriky Aktuální pozvánky se přidávají naše akce a od jiných organizací. Rádi zveřejníme pozvánky i vaše, kde společně napomůžeme informovat veřejnost o dění v libereckém regionu i mimo něj, to platí i pro články do Infolistů Zrnka. Další vydání občasníku plánujeme týden před koncem měsíce září za 7 - 9 měsíc, pozvánky na 10 - 12 měsíc. Uzávěrka 21. 9. 2011. Přejeme všem příjemně prožité letní dny plné pohody a zážitků, kde se zajistě s některými z vás i setkáme.

Za Zrnko naděje o.s. Lenka Vanclová

TVOŘÍME DUŠI ...

VII. ročník

Motto projektu: "Bez bariér v duši i v životě"

SDRUŽENÍ ARTEFAKTUM, CZ
a CENTRUM PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ LIBERECKÉHO KRAJE O.S.

Dovolujeme si Vás pozvat na
**PREZentační SETKÁNÍ
SEMILSKÉHO REGIONU
1. října 2011**

Kulturní centrum GOLF Semily

Slavnostní zahájení prezentačního setkání
1. 10. 2011 ve 13.00 hodin

- od 10. 00 do 17. 00 hodin
 - výstava výtvarných děl
 - prodejní expozice chráněných děl
- od 13. 00 do 16. 00 hodin
 - připraven bohatý kulturní program

ZÁŠTITU NAD PREZentačním SETKÁNÍM PŘEVZAL
MÍSTOSTAROSTA MÚ SEMILY VLADIMÍR ŠIMEK

SLEDUJTE PORTÁL - WWW.CZPLK.CZ

POZVÁNKA

TVOŘÍME DUŠI ...

VIII. ročník

Motto projektu: "Bez bariér v duši i v životě"

1. října 2011

Kulturní centrum GOLF Semily
od 10.00 - 17.00 hodin

**VELKÁ CELODENNÍ
PRODEJNÍ PREZENTACE
UMĚLECKÝCH VÝROBKŮ
CHRÁNĚNÝCH DÍLEN REGIONU**

- textil
- keramika
- malba
- šperky
- a další

V rubrice [Aktuální pozvánky](#) jsou průběžně umístěny nové informace. Zanedlouho zde bude umístěn letáček o pochodu Račí stezkou (KČT), nejkratší trasa + soutěže bude vhodná pro vozíčkáře a rodiny s kočárky. Zasílejte své články + foto a pozvánky v PDF, které rádi zveřejníme. Společně rozšíříme informace o aktuálním dění z více regionů ČR.

PŘIJĚTE SI ZAKOUPIT MILÝ DÁREK A PODPOŘIT MLADÉ TVŮRCE.

Průvodce internetových stránek je dobrým rádcem,
jak se orientovat, nezabloudit
a dostat správné informace.

Přechod na odkaz: Ctrl+klepnutí
Pro návrat použijte ↶ zpět

[Zrnko naděje, občanské sdružení](#)

[Glass Lucie](#)

[O nás](#)

[Balíčky vstupenek](#)

[Jak to bylo...](#)

[Harmonogram 2011](#)

[Výroční zprávy](#)

[Aktuální pozvánky](#)

[Léto se Zrnkem naděje](#)

[Křídla bez bariér](#)

[Infolisty Zrnka](#)

[Archiv 2011](#)

[Abilympijský zpravodaj](#)

[Archiv 2010](#)

[Sociálka](#)

[Archiv 2009](#)

[Katalog sociálních služeb](#)

[Archiv 2008](#)

[Sprátelené organizace](#)

[Seznam - související služby](#)

[Seznam občanských sdružení](#)

[Sponzoři](#)

[Fotogalerie](#)

[Foto a videa](#)

[TV internet](#)

[Média](#)

[Dokumenty ke stažení](#)

[Kniha návštěv](#)

Přihlášky pro nové členy a dobrovolníky.
O čem psát do Infolistů Zrnka a inzerce.
Aktuální přihlášky na turnaje, výlety, akce

[Kontakt](#)

Další číslo
říjen 2011
Přispějte také?
Článkem + foto
pozvánka